

[Forsvarsministeren.]

Medlem nu ved denne Lejlighed maa give os et Svar, for hvad Mening kan der være i, at vi skal anvende en Snes Millioner Kroner, som det ærede Medlem ogsaa vil gaa med til, naar Forsvaret overhovedet aldrig skal benyttes? Der maa dog være Grænser for, hvor langt man kan komme ud i det fuldkomne vrøvlagtige. Jeg kan i Virkeligheden ikke bruge anden Betegnelse for et saadant Standpunkt.

Dernæst citerede det ærede Medlem, hvad Monrad i sin Tid havde sagt angaaende Nedrustningens Vej. Det er jo netop den Vej, vi er inde paa. Det ærede Medlem vil ikke benægte, at naar vi tager Tiden før 1922 og sammenligner den med Tiden efter, vil man se, at vi er inde paa Nedrustningens Vej.

Det ærede Medlem fik først dramatisk Flugt over sit Foredrag, da han talte om den store Lykke, han vilde føle, naar han i sit sidste Øjeblik kunde se ud over et Land, der efterhaanden var fuldstændig arustet, havde mistet et hvilket som helst Væрге. Det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at der ogsaa kan komme en Situation, hvor der, hvis vi kommer saa vidt, kan fældes en haard Dom over den Nation, der ene af alle ikke har gjort sin allersimpleste Pligt. Hvis vi havde forsømt dette under Verdenskrigen og ladet en anden Magt udlægge Miner og besætte Dele af vort Territorium, tror det ærede Medlem saa, at vor Stilling var blevet gunstigt bedømt ved Fredsslutningen? Jeg tror det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Parkov berørte Forholdet vedrørende Flaadens Overkommando. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa — det er antagelig overflødigt, han vil have set det af Forslaget —, at der sker en meget betydelig Forandring med Marinestaben, der nu gaar ind under Flaadens Overkommando. Det er klart, at ved vigtige Afgørelser maa Flaademyndighederne selvfølgelig høres, men jeg vil for mit Vedkommende ikke være med til at gennemføre Viceadmiralens Forslag, der gaar ud paa, at han ved Siden af at være Viceadmiral skulde være en Slags Direktør, der havde direkte Referat til Ministeren og egentlig skulde flyttes op i Ministeriet. Jeg mener ikke, de to Stillinger kan forenes, og derfor maa jeg gaa imod det Forslag, som Viceadmiralen har stillet.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde paa Tilfældet Korfu-Affæren, Konflikten mellem Italien og Grækenland. Det er givet, at hvis vi her i Danmark skulde blive udsat for noget lignende, vilde vi naturligvis

bære os ad akkurat paa samme Maade som Grækenland. Hvis vi blev angrebet af en Stormagtsflaade, er det givet — og det er alle enige om —, at vi selvfølgelig ikke kunde stille noget op. Det, der er Meningen med vort Neutralitetsværn, er, at vi under en almindelig Krig kan og bør gøre noget for at værne om vort Landomraade. Maa jeg saa for øvrigt spørge det ærede Medlem: Hvorledes stiller Grækenland sig i dette Øjeblik, har det afskaffet alt, hvad der hedder et Værn for Landet?

Det ærede Medlem tog sig ogsaa til Indtægt Udtalelser af den græske Politiker Politis og af den czekiske Politiker Benes, men hvorledes er det i deres respektive Lande? Jeg har allerede nævnt Grækenland, men ogsaa i Czekoslovakiet og for Resten overalt viser det sig, at man ikke afskaffer alt, hvad der hedder Væрге. Tværtimod er vi længere nede, end de er i disse Lande.

Det ærede Medlem talte saa om Luft- og Gaskrigen, og at den naturligvis er frygtelig, har det ærede Medlem selvfølgelig Ret i. Men er vi sikre efter hans eget Forslag med Hensyn til eventuelle Angreb? Det ærede Medlem gav i sin Tid Ordre til — og efter Udtalelser at dømme, som det ærede Medlem for nylig har fremsat under denne Behandling, vilde en saadan Ordre paa ny blive givet i samme Situation, hvis det ærede Medlem var Forsvarsminister —, at fjendtlige Flyvere, der kommer ind paa vort Landomraade, skal skydes ned. Er vi saa sikre efter det ærede Medlems eget Forslag? Det er et Spørgsmaal, jeg retter til ham; og jeg synes, der er en uhjælpelig Forvirring mellem dette: Bevogtnings- og Kampopgaver. Vi ved jo af det ærede Medlem Hr. P. Munch — hvad han ogsaa har udtalt, i den Henseende er han jo meget klarere end det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen —, at det, vi faar, ogsaa efter det radikal-socialistiske Forslag, skal bruges; kommer der en Bevogtningsopgave, som skal løses, saa skal den løses med alle de Midler, som staar til Raadighed, det vil altsaa sige baade Torpedobaade og Undervandsbaade og Artilleri med Kanoner; det hele skal sættes i Bevægelse, ogsaa efter det ærede Medlems eget Forslag. Men kunde det ærede Medlem saa ikke tænke sig, at vi bedre vilde være i Stand til at løse disse Opgaver med det Værn, vi vil stille op efter vort Forslag, end med det, der findes i det ærede Medlems Forslag? Hvis man tænkte sig en Flaadeafdeling fra en os ikke venligsindet Stat, der under krigerske Forviklinger ønsker Basis for sine Operationer